

10/06/2023

ΚΘ' Παύλεια: Ημερίδα Πρεσβυτέρων και μητέρων κληρικών με θέμα «Από το κήρυγμα στην πράξη»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Χαλάστρας λειτούργησε το Σάββατο 10 Ιουνίου 2023, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων, παρουσία των πρεσβυτέρων και των μητέρων των αγάμων κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Αρχιερατικός Επίτροπος Καμπανίας Αρχιμανδρίτης **Θεόφιλος Λεμοντζής**, ενώ στο τέλος τελέστηκε μνημόσυνο για την κατά σάρκα μητέρα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος, μακαριστή **Βασιλεία Καλπακίδου**, η οποία εκοιμήθη τον Ιούνιο του 2004, αλλά και για όλες τις αείμνηστες πρεσβυτέρες και μητέρες.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, εντός του Ιερού Ναού, στο πλαίσιο των «**ΚΘ' Παυλείων**» έλαβε χώρα η καθιερωμένη ημερίδα πρεσβυτερών και μητέρων κληρικών που φέτος είχε ως θέμα «Από το κήρυγμα στην πράξη».

Στην αρχή ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε χαιρετισμό, ενώ την ημερίδα προλόγισε και παρουσίασε ο Υπεύθυνος του Γραφείου Εξωτερικής Ιεραποστολής Πρωτοπρ. **Νεκτάριος Σαββίδης,**

Κεντρικής ομιλήτρια ήταν η λόγια και σεβαστή Καθηγουμένη της Ιεράς Μονής Κοιμήσεως Θεοτόκου Μικροκάστρου Σιαστίστης, **Γερόντισσα Θεολογία,** η οποία μίλησε με θέμα: «Το λειτούργημα της Ορθόδοξης Πρεσβυτέρας».

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος προσέφερε τα αναμνηστικά των «ΚΘ' Παυλείων», ενώ η ημερίδα ολοκληρώθηκε με γεύμα, το οποίο παρέθεσε η φιλόξενη ενορία της Παναγίας σε όλους τους συμμετέχοντες.

Ο χαιρετισμός του Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων

Κατά τον χαιρετισμό του, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων, εξέφρασε λόγους ευγνωμοσύνης προς την σεβαστή Γερόντισσα, αναφέροντας μεταξύ άλλων: Μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τίς πρεσβεῖες τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας ἀγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Παύλου πραγματοποιοῦμε καί φέτος στό πλαίσιο τῶν ΚΘ΄ Παυλείων τήν καθιερωμένη Ἡμερίδα γιά τίς πρεσβυτέρες καί τίς μητέρες κληρικῶν τῆς Ἱεράς μας Μητροπόλεως, πού φιλοξενεῖται αὐτή τή φορά στή Χαλάστρα ὑπό τή σκέπη τῆς Παναγίας μας.

Σᾶς καλωσορίζω μέ πολλή χαρά καί σέ αὐτή τή συνάντησή μας, ἡ ὁποία μᾶς προσφέρει ὄχι μόνο τή χαρά τῆς μεταξύ μας ἐπικοινωνίας ἀλλά καί τοῦ συμπνευματισμοῦ καί τῆς πνευματικῆς ὠφελείας καί στηρίξεως στή δύσκολη ἀποστολή τήν ὁποία ἔχετε ἀναλάβει καί ἐσεῖς ὡς σύζυγοι ἢ ὡς μητέρες τῶν ἱερέων μας.

Τό θέμα τῆς Ἡμερίδας μας εἶναι, ὅπως ἤδη γνωρίζετε, «Ἀπό τό κήρυγμα στήν πράξη» καί ἐντάσσεται στό γενικό θέμα τῶν φετινῶν Παυλείων, τό ὁποῖο εἶναι σχετικό μέ τό κήρυγμα τοῦ ἀποστόλου Παύλου.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος δέν διέ-τρε-ξε ὅλη τήν οἰκουμένη κάτω ἀπό τίς ἐξαιρετικά δύσκολες συνθῆκες, τίς ὁποῖες περιγράφουν οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, καί στίς ὁποῖες ἀναφέρεται καί ὁ ἴδιος στίς ἐπιστο-λές του, ἀπλῶς γιά νά κηρύξει μία νέα θρησκεία ἢ κάποιες διαφορε-τικές ἀπόψεις γιά τόν Θεό. Τό κήρυγμα τοῦ

ἀποστόλου Παύλου, ὅπως καί τῶν ἄλλων ἀποστόλων καί τῆς Ἐκκλησίας μας εἴκοσι αἰῶνες τώρα, δέν εἶναι μία ὁμιλία, δέν εἶναι ἕνα μάθημα, δέν εἶναι μία θεωρία πού πρέπει μόνο νά γνωρίζουμε. Εἶναι ἡ θεία ἀλήθεια. Εἶναι τό Εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας μας. Εἶναι ὁ ὁδηγός τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς.

Ἐπομένως, τό κήρυγμα τοῦ ἀπο-στόλου Παύλου καί κατ' ἐπέκταση τό κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι μόνο λόγος ἀλλά εἶναι καί πράξη, εἶναι καί ζωή. Αὐτός εἶναι καί ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ὁ Χριστός δέν μᾶς ἔδωσε ἀπλῶς τό Εὐαγγελίό του, ὅπως εἶχε δώσει ὁ Θεός στήν Παλαιά Διαθήκη τίς δέκα ἐντολές στόν προφήτη Μωυσῆ.

Ὁ Χριστός ἦλθε στή γῆ καί δέν δίδαξε μόνο, ἀλλά καί ἔζησε μαζί μέ τούς ἀνθρώπους, ἔζησε ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους, συνανεστράφη μέ τούς ἀνθρώπους, γιά νά μᾶς δείξει πῶς εἶναι ἡ ζωή του καί πῶς πρέπει νά ζοῦμε καί ἐμεῖς. Γιά νά μᾶς διδάξει ὅτι ἡ ζωή τῶν μαθη-τῶν του δέν πρέπει νά εἶναι μία τυ-πική ἐφαρμογή τῶν ἐντολῶν του, σάν αὐτή τῶν γραμματέων καί τῶν φαρισαίων, ἀλλά θά πρέπει νά εἶ-ναι μία μίμηση τῆς δικῆς του ζωῆς.

Τό ἴδιο διαπιστώνουμε μελετώ-ντας καί τίς ἐπιστολές τοῦ πρωτο-κορυφαίου ἀποστόλου Παύλου πρός τούς χριστιανούς διαφόρων Ἐκκλησιῶν, στίς ὁποῖες κήρυξε. Σέ αὐτές ὁ ἀπόστολος Παῦλος δέν δίνει μόνο ἀπαντήσεις σέ ζητήμα-τα πού εἶχαν ἀνακύψει οὔτε ὑπεν-θυμίζει μόνο ὅσα τούς δίδαξε, ὅταν ἦταν κοντά τους, ἀλλά τούς παρακαλεῖ ἐπανειλημμένα νά μι-μη-θοῦν τό παράδειγμά του. «Παρα-καλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνε-σθε», γράφει στήν πρώτη ἐπιστο-λή του

πρός τούς Κορινθίους (1 Κορ. 4.16), και συνεχίζει λέγοντας ότι γι' αυτόν τόν σκοπό ἔστειλε κοντά τους τόν ἀπόστολο Τιμόθεο, πού εἶναι τέκνο του ἀγαπητό και πιστό ἐν Κυρίῳ, ὁ ὁποῖος θά τούς ὑπεν-θυμίσει πῶς βάδιζε ὁ ἴδιος τόν δρό-μο τοῦ Χριστοῦ: «ὅς ὑμᾶς ἀναμνή-σει τάς ὁδούς μου τάς ἐν Χριστῷ».

Ἀνάλογη προτροπή ἐπαναλαμβάνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος και στή συνέχεια τῆς ἴδιας ἐπιστολῆς, διευκρινίζοντας ἔμμεσα ὅτι δέν τούς ζητᾶ νά μιμηθοῦν τό παρά-δειγμά του κινούμενος ἀπό ἐγωι-σμό, ἀλλά γιατί ὁ ἴδιος μιμεῖται τό παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ. «Μιμη-ταί μου γίνεσθε, καθῶς καγῶ Χριστοῦ», γράφει (1 Κορ. 11.1).

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος γνωρίζει καλά πόσο πιό ἐπιδραστικό εἶναι τό παράδειγμα, ἡ ἔμπρακτη ἐφαρμογή ἐνός κανόνος, ἀπό ὅτι ἡ θεωρητική διατύπωσή της, καθῶς ὁ ἄνθρωπος ἀπό τή φύση του ἔχει τήν τάση νά μιμεῖται αὐτό πού βλέπει, και ἡ ἔμφυτη αὐτή τάση τόν βοηθᾶ νά μαθαίνει γρηγορότερα και νά προσαρμόζεται στό περιβάλλον και στόν κόσμο.

Τό ἔχουμε διαπιστώσει, ἄλλωστε, ὅλοι πολλές φορές παρατηρώντας τά μικρά παιδιά και τόν τρόπο πού μιμοῦνται τούς μεγαλύτερους και μαθαίνουν προοδευτικά τήν καθη-με-ρινότητα και τή ζωή. Γι' αὐτό και ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐπιμένει στό θέμα τῆς μιμήσεως, γράφοντας σχετικά και πρὸς τούς χριστιανούς τῆς Ἐφέσου, ἐνῶ δέν παραλείπει νά ἐπαινέσει τούς Θεσσαλονικεῖς, διότι ἔγιναν μιμητές του και μιμη-τές τοῦ Κυρίου. «Και ὑμεῖς μιμηταί ἡμῶν ἐγενήθητε και τοῦ κυρίου», γράφει στήν πρώτη πρὸς Θεσσαλο-νι-κειῖς ἐπιστολή του (1 Θεσ. 1.6), και συνεχίζει ὑπογραμμίζοντας τή σημασία τοῦ παραδείγματος τῶν Θεσσαλονικέων και σέ ἄλλους πι-στούς: «ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπον πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακε-δονία και ἐν τῇ Ἀχαΐα».

Τήν ἀξία τοῦ ζωντανοῦ παραδείγ-μα-τος τονίζει ὁ οὐρανοβάμων ἀπό-στολος Παῦλος γράφοντας και πρὸς τόν μαθητή του Τιμόθεο. Τί τοῦ λέει; «Σύ δέ παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυ-μιά, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ ...» (2 Τιμ. 3.10), και συνεχίζει νά ἀπαρι-θμεῖ και ἄλλα στοιχεῖα τῆς ζωῆς του, τά ὁποῖα, ὅπως βλέπουμε, τά θεωρεῖ ἰσάξια και ἐνισχυτικά τῆς διδασκαλίας του. Διότι ὁ χριστια-νός δέν ἐξετάζεται στή θεωρία τῆς πίστεως, τήν ὁποία θά πρέπει βέβαια νά γνωρίζει, ἀλλά στήν πρά-ξη, στήν ἐφαρμογή τοῦ λόγου και τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ στή ζωή του, ἐάν, δηλαδή, μεταποιεῖ τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου σέ καθη-μερινό βίωμα, διότι «πίστις ἄνευ ἔργων νεκρά ἐστί».

Ἡ ἐπιμονή τοῦ ἀποστόλου Παύ-λου στό παράδειγμα τῆς ζωῆς του δηλώνει ὅμως καί κάτι ἀκόμη. Δηλώνει τή γνησιότητα καί τήν ἀλήθεια τῆς διδασκαλίας του.

Ὁ μέγας ἀπόστολος δέν εἶναι μόνο τό «στόμα τοῦ Χριστοῦ», ἀλλά εἶναι καί ὁ μιμητής τοῦ Χρι-στοῦ. Αὐτά πού κηρύττει στους ἀνθρώπους δέν εἶναι κενά λόγια, δέν εἶναι συμβουλές καί ἠθικολο-γίες χωρίς ἀντίκρισμα, εἶναι τό περιεχόμενο τῆς ζωῆς του. Ὁ ἀπό-στολος Παῦλος δέν κηρύττει μόνο Χριστό, ἀλλά «ζῆ ἐν αὐτῷ Χρι-στός». Ἔτσι διδάσκει τούς ἀνθρώ-πους τόν λόγο καί τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ καί συγχρόνως δεί-χνει μέ τή ζωή του πῶς βιώνονται αὐτά τά ὁποῖα τούς διδάσκει.

Καί εἶναι τόσο ἀκριβῆς στήν ἐφαρμογή τοῦ Εὐαγγελίου, τόσο ἀκριβῆς στήν ἐν Χριστῷ ζωή, ὥστε δέν ὑπάρχει περίπτωση οἱ χριστια-νοί στους ὁποίους ἀπευθύνεται νά διαπιστώσουν κάποια διαφορά ἀνά-μεσα σέ ὅσα λέει καί ὅσα πράττει ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Καί αὐτό τό σημεῖο εἶναι πού θά πρέπει νά προσέξουμε ἰδιαιτέρως καί ἐμεῖς, ὅσοι ἔχουμε τήν τιμή καί τό προνόμιο ἀπό τόν Θεό νά μετα-φέρουμε τόν λόγο του στους ἀνθρώ-πους, εἴτε ἐμεῖς ὡς κληρι-κοί, εἴτε ἐσεῖς ὡς πρεσβυτέρους καί μητέρες τῶν ἱερέων μας, γιατί εἶναι ἐξαιρετικά σημαντικό.

Πολλές ἀπό ἐσᾶς διακονεῖτε στό πνευματικό ἔργο τῆς ἐνορίας σας, ἄλλες ὡς κατηγήτριες καί ἄλλες ὡς κυκλάρχισσες στους κύκλους μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς, καί μέ τή διακονία σας αὐτή κηρύσσετε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, διδάσκετε εἴτε στά παιδιά τῶν κατηχητικῶν εἴτε στίς κυρίες πού παρακολουθοῦν τούς

κύκλους τής ἀλήθειες τής πίστεώς μας, τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Γι' αὐτή ὅμως τή διακονία δέν ἀρκεῖ νά εἶστε καλά προετοιμασμένες καί νά ἔχετε μελετήσει ὅσα χρειάζεται νά πεῖτε. Ἀσφαλῶς ἡ καλή προετοιμασία καί ἡ συνέπεια εἶναι ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ ἔργου. Εἶναι ὅμως ἀναγκαῖο καί ἀπαραίτητο ὅσα διδάσκετε, ὅσα λέτε στούς ἀδελφούς μας, μικρότερους ἢ μεγαλύ-τερους, νά τά ἐφαρμόζετε καί σεῖς στή ζωή σας.

Εἶναι πολύ σημαντικό αὐτό, γιατί εἶναι φυσικό οἱ ἄνθρωποι νά προ-σέχουν, νά ἐξετάζουν τή ζωή αὐ-τοῦ πού τούς διδάσκει, νά τήν ἐλέγχουν ἴσως κάποιες φορές καί μέ μεγαλύτερη αὐστηρότητα ἢ καί κάποτε μέ καχυποψία. Καί μπορεῖ νά βροῦν καί λάθη, γιατί ἐμεῖς δέν εἴμαστε ὅπως ὁ μέγας ἀπόστολος Παῦλος, ἔχουμε καί ἀδυναμίες.

Θά πρέπει ὅμως νά ἀγωνιζόμαστε καί νά προσπαθοῦμε ἡ ζωή μας νά μὴν εἶναι διαφορετική ἀπό ὅσα συστήνουμε καί διδάσκουμε στούς ἀνθρώπους, διότι ὄχι μόνο ἀπο-γοη-τεύουμε τούς ἀνθρώπους καί τούς σκανδαλίζουμε, ἀλλά καί ἀκυ-ρώνουμε τό ἔργο πού κάνουμε καί γενικότερα τό ἔργο πού γίνεται μέσα στήν Ἐκκλησία.

Πόσες φορές δέν ἔχουμε ἀκούσει συνανθρώπους μας νά κατηγοροῦν δυστυχῶς, δίκαια ἢ ἄδικα δέν ἔχει πάντοτε σημασία, εἴτε κληρικούς εἴτε πρόσωπα πού συνδέονται μέ τήν Ἐκκλησία γιά συμπεριφορές καί ἐπιλογές πού δέν εἶναι σύμφωνες μέ τόν λόγο τοῦ Θεοῦ ἢ καί ἔρχονται σέ ἀντίθεση μέ αὐτόν. Μάλιστα συχνά οἱ ἄνθρωποι ἔχουν τήν τάση νά γενικεύουν καί, ἀκόμη καί ἐάν δοῦν κάτι

λανθασμένο ή αντίθετο σέ έναν κληρικό, σέ μία πρεσβυτέρα, σέ μία κατηχήτρια, βγά-ζουν εύκολα τό συμπέρασμα ότι, δήθεν, έτσι είναι όλοι ή καί αύτοί είναι σάν καί μένα πού δέν πάω στήν Έκκλησία. Καί χρησιμοποιούν αύτή τήν κα-τη-γορία είτε για νά δικαιολο-γή-σουν τίς δικές τους πράξεις είτε για νά συκοφαντήσουν τήν Έκκλησία καί τούς διακόνους της.

Καταλαβαίνετε, πιστεύω, πόσο με-γάλη είναι ή εϋθύνη μας απέ-ναντι στους ανθρώπους! Ακόμη καί εάν έσεΐς δέν έχετε κάποια άλλη αρμοδιότητα στό πνευματικό έργο τής ένορίας σας, αλλά είστε ή πρεσβυτέρα ή ή μητέρα του ιερέως, αρκεί καί αύτό για νά πρέπει νά προσπαθεΐτε νά δίνετε μέ τή ζωή σας, μέ τήν αναστροφή σας, μέ τόν λόγο σας, μέ τήν ανατροφή τών παιδιών σας, τό παράδειγμα τής έν Χριστώ ζωής.

Βεβαίως, δέν έννοω νά δείχνετε κάτι διαφορετικό από αύτό πού είστε ή πού ζείτε, γιατί αύτό είναι ύποκριτικό καί ψεύτικο καί εύ-κο-λα αποκαλύπτεται, προκαλώ-ντας μεγαλύτερη βλάβη, αλλά νά άγω-νίζεσθε καί σεΐς μαζί μέ τόν ιερέα σύζυγό σας ή υιό σας καί μαζί μέ τήν υπόλοιπη οίκογένεια νά ζείτε τήν έν Χριστώ ζωή, νά είστε ως «πόλις επάνω όρους κειμένη», όχι για νά έχετε τά πρωτεΐα ή τήν πρω-τοκαθεδρία μέσα στήν ένορία, αλλά για νά αποτελεΐτε άγαθό πρό-τυπο καί για τούς άλλους άδελ-φούς μας είτε βρίσκονται κοντά στήν Έκκλησία είτε όχι.

Καί εάν έσεΐς άγωνίζεσθε καί προ-σπαθεΐτε νά ζείτε μέ συνέπεια τήν έν Χριστώ ζωή, τότε καί τό πνευ-ματικό έργο τής ένορίας θά προά-γεται, καί οι άνθρωποι θά βοη-θοϋνται, καί τό έργο τών ιερέων μας θά έχει τήν ύποστήριξη πού χρειάζεται, για νά βρίσκει ανταπό-κριση στους ανθρώπους. Διότι, δυ-στυχώς, συμβαίνει μερικές φορές καί αύτό: ό ιερέας νά προσπαθεΐ, νά κοπιάζει, νά είναι συνεπής στά καθήκοντά του, νά είναι εύλαβής, νά κάνει ό,τι μπορεί για τήν ένορία του, αλλά νά μήν έχει για διάφο-ρους λόγους τή συμπαράσταση τής οίκογενείας του.

Εΐναι μία δυσάρεστη κατάσταση αύτή, ή όποία δέν θά πρέπει νά ύφίσταται. Μπορεί νά ύπάρχουν δυσκολίες, μπορεί νά είναι μεγάλη ή εϋθύνη νά αποτελεΐ κανείς μέλος μιās ιερατικής οίκογενείας, αλλά έφόσον καί έσεΐς μέ τή θέληση καί τή συγκατάθεσή σας αποφασίσατε νά συμπορευθεΐτε μέ τόν ιερέα σύ-ζυγό σας, είναι ανάγκη καί καθή-κον σας νά του συμπαρασταθεΐτε καί νά μήν άκρϋώνετε τήν προ-σπά-θειά του καί τόν κόπο του.

Τό ίδιο ισχύει καί για τίς μητέρες τών κληρικών, πού είχατε τήν τιμή από τόν Θεό νά προσφέρετε στήν Έκκλησία καί στή διακονία τών ανθρώπων τό παιδί σας. Η καλύτερη έκφραση άγάπης προς τόν ιερέα-παιδί σας είναι νά άποτε-λεΐτε τό ζωντανό παράδειγμα όσων εκείνος προσπαθεΐ νά μετα-δώσει καί νά κηρύξει στους ανθρώ-πους, έτσι ώστε καί μέ τή δική σας συμβολή νά μήν περιορίζετε ή

Ἐκ-κλησία στό κήρυγμα, ἀλλά νά δείχνει καί τόν δρόμο ἀπό τό κήρυγμα στήν πράξη, τήν ὁποία ἔχουμε ἀνάγκη ὅλοι μας, ἐάν θέλουμε νά εἴμαστε ζωντανά μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας μας.

Μέ αὐτές τίς ταπεινές ἀλλά γεμάτες ἀγάπη πατρικές σκέψεις καί ἀφοῦ σᾶς εὐχαριστήσω καί πάλι γιά τήν παρουσία σας στήν Ἡμερίδα τῶν πρεσβυτέρων καί τῶν μητέρων κληρικῶν, τήν ὁποία ὀργάνωσε ἡ Ἱερά μας Μητρόπολη θέλοντας νά δείξει καί μέ τόν τρόπο αὐτό τό ἐνδιαφέρον καί τήν ἀγάπη της σέ ὅλες ἐσᾶς πού ἀποτελεῖτε τούς πιό στενοῦς συνεργάτες καί συμπαρα-στάτες τοῦ ἔργου της καί τοῦ ἔργου τῶν ἱερέων μας· θέλω νά ἐκφράσω τίς εὐχαριστίες καί τήν εὐγνωμο-σύνη μου καί πρός τή σημερινή μας ὁμιλήτρια, τήν Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Μικροκάστρου Σιατίστης Γερό-ντισ-σα Θεολογία, ἡ ὁποία καί αὐτή τή φορά δέν ἀρνήθηκε τήν πρό-σ-κλη-σή μας καί βρίσκεται σήμερα κοντά μας, γιά νά μᾶς μιλήσει μέ θέμα: «Τό λειτούργημα τῆς Ὁρθόδοξης πρεσβυτέρας».

[Περισσότερες Φωτογραφίες:](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK